

Պարույր Սևակ

Հիվանդություն

Եռում է ջուրը.

Ասես թոքերի բորբոքում ունի մինչևիսկ սա էլ:

Իսկ բուժո՞ղն ով է,

Եթե հիվանդ ես հիմա և ինքրդ,

Ու քեզ բուժում են

Նաև թեյ կոչված նո՛յն եռման ջրով,

Որ նմանապես

Թոքերի ուժեղ բորբոքում ունի...

Հիվանդ հայացքըդ

Մութ մատախտոլի վեհ վերելակով

Թագավորաբար լեռն է բարձրանում,

Ինչպես երևի բարձրացել են գահ...

Տենդոտ հայացքըդ

Հիմա հաժում է դիմացի ձորում,

Որտեղ պառկած են այլազան քարեր՝

Բրածոյացած նախնիների պես...

Թեպետ իրար հետ վաղուց եք ծանոթ,

Թեպետ ծանոթ է պապերի՛դ անգամ,

Բայց քրտնած գլխով տված բարևիդ

Չի՛ պատասխանում:

Դուրս տված բերնով ճամփած ժպիտիդ

Չի պատասխանում նո՛ւյնպես:
Իսկ ինչո՞ւ:
Որովհետև իր անունը... Ժայռ է,
Ինքն էլ երբևէ
Ոչ միայն կյանքում չի հիվանդանում,
Այլև... անմահ է...
Աստվա՛ծ իրեն հետ:
Դու թե՛յրդ խմիր:
Սառե՞լ է:
Տեսա՞ր. ջրի թորերի բորբորումն անցավ:
Կանցնի և քո՛նր:
Հապա եկ փորձենք. տաքություն չունե՞ս:
...Ջերմաստիճանի որոշման համար
Ձեռքը դնում են մարդու ճակատին:
Այդ շարժումի մեջ չկա՞ խոր իմաստ
Եվ խորհուրդ խորին,- ո՛վ ի՞նչ է կարծում:
Իսկ աշխարհումըս բանտեր քի՞չ կային,
Որ ստեղծեցին նաև այս մե՛կը՝
Այս ջերմաչա՛փը:
Եվ ի՞նչ հանցանք է գործել սնդիկը,
Որ տառապում է մենախցի մեջ...
Բայց գոնե լավ է,
Որ սնդիկային այդ մենախուցը
Լայն է ավելի, քան մարդկայինը:
Լա՞յն է, թե՞ երկար,- միևնույնը չէ՞:
Իսկ շատ չես խոսո՞ւմ.
Չէ՞ որ հիվանդը
Այսքան խոսելու իրավունք չունի:
...Կլոնե՛մ:
Կուզես՝ կքնե՛մ անգամ,

Միայն թե... ջարդե՛նք այս ջերմաչափը:

Թվում է, թե իմ հիվանդությունը

Ո՛չ թե իմ մեջ է,

Այլ սրա՛, սրա՛

Այս ջերմաչափի՛:

Ուրեմըն ջարդե՛նք այս ջերմաչափը,

Եթե ես մեղք եմ՝ սնդիկն առավել...

9.11.1965թ.

Չանախչի